

Република Србија
УПРАВНИ СУД
17 У.5197/10(2008)
10.03.2010. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у Београду, у већу састављеном од судија: Невене Милојчић, председника већа, Мирјане Аранђеловић и Братислава Ђокића, чланова већа, са судијским помоћником Драгицом Вранић, записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца С. А. из А., ..., СР Немачка, против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Дикреција полиције, Управа за управне послове у седишту Министарства, 03/10 број 204-1-315/2008 од 14.05.2008. године, у предмету отпуста из држављанства, у нејавној седници већа одржаној дана 10.03.2010. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем туженог органа, одбијен је захтев тужиоца за отпуст из држављанства Републике Србије, због неиспуњавања услова из члана 28. став 1. Закона о држављанству Републике Србије ("Службени гласник РС", број 35/2004 и 90/2007).

Тужилац тужбом коју је поднео Врховном суду Србије 12.09.2008. године, заведеној под бројем У.6290/08, а предатој преко Генералног конзулата Републике Србије 15.07.2008. године, под бројем 2688/08 KS01 02, истиче да је оспорено решење незаконито и донето је на његову штету. Ово са разлога јер тужилац сматра да су испуњени законски услови за отпуст из држављанства, с

обзиром да у СР Немачкој има сигурно запослење и срећен породични живот. Предложио је да суд тужбу уважи и оспорено решење поништи.

Тужени орган је у одговору на тужбу остао при разлозима из оспореног решења и предложио је да суд тужбу, као неосновану, одбије.

Управном суду су дана 01.01.2010. године, на основу члана 89. и члана 90. став 1. Закона о уређењу судова ("Службени гласник РС", бр. 116/08 и 104/09), уступљени предмети Врховног суда Србије и окружних судова у којима до 31.12.2009. године није донета коначна одлука, а за које је надлежан Управни суд, сагласно члану 29. став 1. истог Закона.

Решавајући овај управни спор на основу чињеница утврђених у управном поступку у смислу члана 38. став 1. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), испитујући законитост оспореног решења у складу са чланом 39. став 1. истог Закона, Управни суд је, оценом навода тужбе, одговора на исту и списка предмета ове управне ствари, нашао да је тужба неоснована.

Правилно је, по оцени Управног суда у Београду, поступио тужени орган када је, у поступку у коме није било повреда правила поступка, одбио захтев тужиоца за отпуст из држављанства, јер је у спроведеном управном поступку утврђено да постоје сметње за отпуст из држављанства Републике Србије у погледу војне обавезе, односно да тужилац не испуњава услов предвиђен одредбом члана 28. став 1. тачка 2. Закона о држављанству Србије ("Службени гласник РС", бр. 135/04 и 90/07), којом је прописано да држављанину Републике Србије престаје држављанство Републике Србије отпустом, ако поднесе захтев за отпуст, а поред осталих услова из тачке 1., 3., 4., 5. и 6. истог члана наведеног Закона и да нема сметње у погледу војне обавезе (тачка 2.).

Како из Акта Министарства одбране Републике Србије, Сектора за људске ресурсе – Управе за обавезе одбране број 1712-4 од 39.04.2008. године, као надлежног органа за послове одбране, у списима предмета, на који се тужени орган у образложењу оспореног решења позива, произлази да није сагласан са отпустом тужиоца из држављанства Републике Србије, због тога што није извршио обавезе прописане Законом о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 43/94 ... 37/02 и "Службени лист СЦГ", бр. 7/05 ... 44/05), који се односе на војну обавезу, а што је утврђено и провером преко ВОД-а Б., да избегава послове војне обавезе, то је и по оцени Управног суда у Београду, правилно одлучио тужени орган када је одбио његов захтев за отпуст из држављанства, а према одредбама Закона о држављанству Републике Србије.

Суд је ценио и остале наводе тужбе да тужилац има редовно запослење у СР Немачкој, па је нашао да ти наводи нису од утицаја на другачију одлуку у овој управној ствари. Према одредбама члана 282. Закона о Војсци Југославије ("Службени лист СРЈ", бр. 43/94 ... 36/02 и "Службени лист СЦГ", бр. 7/05 и 44/05), а које се примењују на основу члана 197. став 2. Закона о Војсци Србије ("Службени гласник РС", број 116/07), војна обавеза се не састоји само из обавезе служења војног рока, већ и из регрутне обавезе, као и обавезе лица у резервном саставу, па је надлежни орган у смислу наведених прописа утврдио да тужилац није извршио обавезе прописане овим Законом.

Са напред изнетих разлога, Управни суд налази да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, па је, на основу члана 41. став 2. Закона о управним споровима ("Службени лист СРЈ", број 46/96), који се примењује на основу члана 77. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", број 111/09), одлучио као у диспозитиву пресуде.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 10.03.2010. године, 17 У.5197/10 (2008)

Записничар
Драгица Вранић,с.р.

Председник већа-судија
Невена Милојчић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Саво Босанац

ЈК